

tes, at mit Budget for i Aar kan komme til at efterfølge.

Allerede i Fjor ved Slutningen af Samlingen sagde jeg i Anledning af nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard til Finansministeren, at han skulde benytte sig af det Tilbud, som var gjort af det ærede Medlem, og som gik ud paa at fastslaa, at man ikke i et økonomisk Kriseaar kunde kræve Balance paa Statens Regnskab, naar man dertil medregnede Forrentning af store Kapitaler. Jeg sagde, at den højtærede Finansminister straks skulde benytte sig af denne Udtalelse til at foretage sig noget, som var ønskeligt, nemlig at nedsætte Statsbanernes Takster. Jeg fortsatte selv mine Betragtninger derhen, at i en økonomisk Krisetid af denne Art, er det, man kan forlange, at Staten kommer igennem med Driftsbalance, men ikke, at Staten ved Midler hentede fra Borgerne, Skatteyderne, skaber sig nye Formueværdier eller afbetaler Gæld. Dette kan ikke ske i økonomiske Kriseaar. Derfor vil det forstaas af den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gav Udtryk for, og som jeg gav Udtryk for, at jeg kun med Tilfredshed hører den Motivering, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har givet sit Valutaafgiftsforlag; thi Motiveringen var det samme, at i økonomiske Kriseaar kan man ikke tænke sig, at Staten skal lægge Formue op — det ærede Medlem Hr. Korsgaard brugte Udtrykket Konsolidering.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at da vi fra vor Side i Sommeren foretog en Henvendelse, som det ærede Medlem Hr. Pürschel omtalte, til Statsministeren om Nedsættelse af Statsbanernes Takster og andre Takster, gentog vi den samme Betragtning. Men den Gang blev den fra indflydelsesrig konservativ Side betragtet som et Udtryk for Letsindighed. Nu siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at den er Udtryk for Fornuft, og den er Udtryk for Fornuft lige saa vel nu som i Sommer. Men den fra konservativ Side den Gang fremsatte Kritik af Henvendelsen til Statsministeren har, tror jeg, i høj Grad virket til, at denne Henvendelse ikke fik et saa udpræget Resultat, som den burde have faaet.

Om det Forslag, som de Konservative har fremsat om at eftergive Valutaafgiften, skal jeg kun sige, at man overfor Spørgsmaalet om en saadan overskydende Del af en Afgift maa overveje, hvor og paa hvilken Maade man kommer dem, der er i Betyrk i Samfundet, bedst til Hjælp, enten ved at give Afkald paa Afgiften eller

ved at benytte den paa en bestemt Maade. Og efter min Opfattelse, at Statsindkomstskatternes Højde ikke er af en saadan Art, at de særlig trykker, men at det, der trykker Erhvervslivet, er de alt for høje Takster for Statsbanerne og dernæst de kommunale Skatter, er det klart, at jeg maa mene, at den overskydende Del af Valutaafgiften maa benyttes til et af disse to Formaal. Jeg kan derfor ikke tiltræde det af det konservative Parti stillede Forslag. Jeg kan for saa vidt sige som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at personlig vil jeg mene, at det er en Nedsættelse af Statsbanernes Takster, dette Beløb skulde anvendes til, men andre kan mene noget andet; det afgørende er, at det anvendes til een af to Lettelser, som for Øjeblikket er nødvendigt.

Det maa være mig tilladt at udtrykke ikke blot min, men jeg tror hele mit Partis store Tilfredshed ved at høre det ærede Medlem Hr. N. Neergaard slutte sig til den Opfattelse af, hvad der først og fremmest kræves med Hensyn til Byrdelettelser, som i Fjor fra vor Side blev gjort gældende, delvis som Kritik af noget, han havde sagt. Det glæder mig, at Venstre nu er af den Opfattelse, at det ikke er de direkte Stats-skatter, men derimod de direkte Kommuneskatter, der er trykkende, og sammen med dem Taksterne.

Naar man fra konservativ Side har sagt, at en Nedsættelse af Taksterne for Statsbanerne ved en Anvendelse af saadanne Midler vilde være direkte stridende mod Deflationens Krav, saa er dette i enhver Henseende urigtigt. Paastanden er uden en hvilken som helst Mening, thi det, der kræves for Øjeblikket, det er, at man faar Prisniveauet saa langt ned, at man derigennem kan naa den fulde økonomiske Ligevægt; hertil vil Statsbanetaksternes Nedsættelse medvirke, naar den er betragtelig, og Nedsættelsen bør utvivlsomt for Godstakster og for Kreaturtakster andrage ca. 25 pCt., for at den skal virke med Held.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel kritiserede en saadan Anvendelse og sagde: Hvorledes kan man overhovedet tænke at anvende et Beløb, der indvindes een Gang for alle, til en Foranstaltning, som skal have en varig Karakter? Selvfølgelig er Forudsætningen, at man skal være i Stand til at fastholde den ved Nedsættelsen givne nye Stilling. Men derom vil jeg hævde, hvad fremtrædende Mænd indenfor Industrien har sagt, at Statsbanernes Takspolitik har været den uklogest mulige, og at Nedsættelserne vilde i sig selv virke meget